

г) вільний вибір апробованих форм, методів і засобів діяльності, впровадження у встановленому порядку сучасних досягнень медичної та фармацевтичної науки і практики;

д) безплатне користування соціальною, екологічною та спеціальною медичною інформацією, необхідною для виконання професійних обов'язків;

е) обов'язкове страхування за рахунок власника закладу охорони здоров'я у разі заподіяння шкоди їх життю і здоров'ю у зв'язку з виконанням професійних обов'язків у випадках, передбачених законодавством;

є) соціальну допомогу з боку держави у разі захворювання, каліцтва або в інших випадках втрати працездатності, що настала у зв'язку з виконанням професійних обов'язків;

ж) встановлення у державних закладах охорони здоров'я середніх ставок і посадових окладів на рівні, не нижчому від середньої заробітної плати працівників промисловості;

з) скорочений робочий день і додаткову оплачувану відпустку у випадках, встановлених законодавством;

и) пільгові умови пенсійного забезпечення;

і) пільгове надання житла та забезпечення телефоном;

ї) безплатне користування квартирою з опаленням і освітленням тим, хто проживає в сільській місцевості, надання пільг щодо сплати земельного податку, кредитування, обзаведення господарством і будівництва власного житла, придбання автомобіля транспорту;

й) першочергове одержання лікувально-профілактичної допомоги і забезпечення лікарськими та протезними засобами;

к) створення наукових медичних товариств, професійних спілок та інших громадських організацій;

л) судовий захист професійної честі та гідності.

Законодавством може бути передбачено інші права та пільги для медичних і фармацевтичних працівників. На них також можуть поширюватися пільги, що встановлюються для своїх працівників підприємствами, установами і організаціями, яким вони подають медико-санітарну допомогу.

Отже, на сьогоднішній день єдиним щитом лікаря можуть служити висока якість роботи, правова грамотність і вміння правильно оформляти документацію. Слід зауважити, що дієва реалізація вищенаведених прав медичних працівників сприятиме балансу у взаєминах з пацієнтами чи іншими компетентними особами, який в багатьох випадках, на сьогоднішній день складається, на жаль, не на користь медичних працівників так як, насамперед, усі захищають права пацієнтів, а права лікарів залишаються поза увагою держави.

Список використаних джерел:

Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19 листопада 1992 р. № 2801-ХП // Відомості Верховної Ради України, Закон від 26 січ. 1993 р. – № 4. – ст. 19.

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ ЯК ОДИН ІЗ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ ПО ЗАБЕЗПЕЧЕННЮ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Лебідь Валерій Іванович, кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін ННІПП НАВС

Питання забезпечення продовольчої безпеки держави та громадян, які проживають на її території, є одним із пріоритетних напрямків діяльності будь-якої держави. Могутність держави залежить від добробуту своїх громадян, складовими якого є фізична та економічна доступність

продовольства належної кількості, асортименту та якості, яке гарантується державою [1].

Щодо гарантування та забезпечення економічної доступності продовольства, то слід серед державних органів виділити Антимонопольний комітет України. Згідно Закону України «Про Антимонопольний комітет України» від 26 листопада 1993 року [2] до завдань вказаного державного органу відноситься здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції на засадах рівності суб'єктів господарювання перед законом та пріоритету прав споживачів, запобігання, виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції, контролю за концентрацією, узгодженими діями суб'єктів господарювання та дотриманням вимог законодавства про захист економічної конкуренції під час регулювання цін (тарифів) на товари, що виробляються (реалізуються) суб'єктами природних монополій.

Останнім часом в Україні відбувалось ряд підвищень цін на окремі види товарів. Зокрема, за інформацією заступника голови Антимонопольного комітету України ціни на молочну продукцію, макаронні вироби, соняшникову олію, крупи, м'ясо та рибу у 2011 році та на початку 2012 року підвищились на 15-60%. Водночас індекс споживчих цін у Києві зріс на 13,5%. Такі дії торговельних мереж можуть містити ознаки анти конкурентних узгоджених дій [3].

Згідно звіту Антимонопольного комітету України за 2011 рік [4] у 2011 році кількість порушень законодавства про захист економічної конкуренції збільшилось у 1,4 рази. Протягом 2011 року на порушників законодавства про захист економічної конкуренції було накладено штрафів у загальному розмірі понад 43,5млн. грн., що більше ніж в півтора рази перевищує показник 2010 року та більше ніж у 3,2 разу – показник 2008 року.

Беручи до уваги те, що Антимонопольний комітет України почав діяти у 1993 році, то можна констатувати, що процес становлення цього державного органу управління відбувся. Разом з тим наявна стійка тенденція до зростання порушень та збільшення кількості штрафів може свідчити про неефективність державного управління у сфері запобігання необґрунтованому підвищенню цін відсутність або не дієвість механізмів по запобіганню вчиненню порушень антимонопольного законодавства України.

Список використаних джерел:

1. Курман Т.В. Щодо поняття та ознак продовольчої безпеки // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. – 2011. – Випуск 165. – Частина 1. – Серія «Право».
2. Закону України «Про Антимонопольний комітет України» від 26 листопада 1993 року // Відомості Верховної Ради України. – 1993. - №50. - Стаття 472.
3. Антимонопольний комітет розслідує діяльність великих торговельних мереж // [Електронний ресурс] http://www.amc.gov.ua/amc/control/uk/publish/article?art_id=219393&cat_id=42188
4. Звіт Антимонопольного комітету України за 2011 рік // [Електронний ресурс] http://www.amc.gov.ua/amc/control/uk/publish/article?art_id=212425 &cat_id=212422

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Братель Сергій Григорович, кандидат юридичних наук, доцент, заступник начальника кафедри адміністративної діяльності НАВС

Взаємодія суб'єктів у сфері запобігання та протидії корупції – це урегульована адміністративно-правовими нормами, погоджена за метою, часом і місцем діяльність суб'єктів з метою виявлення, попередження та